

Jordstråling ER virkelighed

Det er der mange beviser på.

Indledning

Jordstråling ER virkelighed

Dette hæfte er skrevet for at oplyse og påvirke de mange skeptikere, som ikke tør tro på, at jordstråling er virkelighed, og at den ganske langsomt kan nedbryde immunforsvaret og dermed helbredet.

Gennem mange års erfaring har jeg masser af beviser for, at er man opmærksom på strålingen, og gør noget for at undgå den, kan man forbedre sit helbred ganske betydeligt - eller endnu bedre - forebygge nedbrydningen.

I århundreder har menneskene vidst, at strålingen havde en betydning, og at den var skadelig for helbredet - det er der mange beviser på.

Mange er for autoritetstro og tør kun tro på, hvad videnskaben siger og godkender. Det vil nok tage en del år, før "de kloge" giver sig. Har du (og dit helbred) tid til at vente på at det sker?

Forord

Er du i tvivl om eksistensen af farlige jordstråler, så læs dette hæfte - og døm selv. For 70 år siden, var der en tysker, som opdagede, at strålerne var farlige for helbredet. Senere har der været andre, som har bekræftet denne tingenes tilstand.

Hvor er det meningsløst, at de etablerede myndigheder ikke er gået ind og foretaget nogle kontrollerede forsøg. Tænk på at alle de mennesker, som har lidt og er døde for tidligt i alle de år - udelukkende på grund af myndighedernes stædighed.

Heldigvis har tyskerne forstået at se sandheden i øjnene - ja, de har endda lovgivet på området. Her i landet bliver der flere og flere, som forstår virkeligheden - ja, endda enkelte læger, men vi har langt igen. Glem myndighederne - de er altid langt bagud - gør noget selv - det er dit og din families helbred du spørger med.

Gennem 14 år har jeg beskæftiget mig med jordstråling og opnået rigtig mange gode resultater - helt utrolige. Nu er jeg pensionist, og vil bruge resten af mit liv til at udbrede kendskabet til den farlige stråling til så mange som muligt.

Jens Sørensen

Mine oplysninger til dig

Vore forfædre har i mange hundrede år været klar over, at strålingen fra jorden havde en betydning. Hvis man skulle bygge et hus i Kina for tusinde år siden, brugte man at drive en flok dyr hen på stedet, hvor huset skulle bygges. Hvis dyrene ikke ville ligge der, var stedet ikke egnet, fordi der var stråling. Så måtte man finde et andet sted.

Allerede i stenalderen, altså for ca. 6.000 år siden, må befolkningen her i landet også have haft et forhold til jordstrålingen. Det ser mærkeligt ud, at i alle gravhøje er der et kryds af flere årer i centrum - helt op til 6 forskellige. De har altså kunnet finde årerne og netop bygget samtlige gravhøje sådan et sted - men hvorfor?

Har de ment, at liget bedre kunne bevares på sådan et kraftigt strålekryds? Eller har det haft noget med den opadgående energi at gøre?

Jeg har en helt anden idé om, hvorfor de gjorde det. Det var jo kun betydelige personer, som blev begravet i højene. Nu skal man være opmærksom på, at myrer og katte søger stråling. De vil helst være hvor der er jordstråling. Alle andre dyr vil undgå årerne. Det har mange landmænd observeret i deres dyrehold. Dyrene opfører sig ikke normalt, når de er tvunget til at opholde sig på en bestemt plet. På den tid hvor gravhøjene er blevet skabt, har her været ulve og måske vilde hunde. Når en person var begravet, har det sikkert været et problem, at de vilde dyr gravede liget op og åd det. Når man så begravede en afdød på et kraftigt strålekryds, holdt de vilde dyr sig væk - jeg ved det ikke, men det lyder sandsynligt.

Da vi begyndte at bygge kirker her i landet, har vore forfædre også vidst, at der kom en stråling fra jorden. Det må være sådan, for i alle ældre kirker er der altid et strålekryds, hvor alteret står. Man må have vidst, at her var en opadgående energi.

De har måske ment, at denne energi kunne bære bønnerne op i himlen - op til Gud?

Det kan også se ud, som om kirkearkitekterne har placeret kirkerne nøjagtig efter strålekrydsene på stedet. Nogle arter af kryds er i pillerne/ydervæggene og en anden art inde i kirkerummet.

Efterhånden som vi er blevet "klogere", er eksistensen af jordstråler åbenbart blevet manet ned i jorden - uden held.

Man kan ikke "mane" dem væk, og efter min erfaring, kan man ikke tilintetgøre dem. Du kan ikke brænde dem af - eller forbruge dem, så de forsvinder. Du kan heller ikke få vand til at forsvinde. Uanset om du fordamper det - drikker det eller gør noget andet, så bliver det heldigvis her på kloden. Jeg er overbevist om, at jordstrålingen er, ligesom vandet og meget andet, en nødvendig og fast del, for at vi og vor klode kan eksistere. Jordstrålingen kan man skubbe til / lede udenom et mindre område - man aldrig nedbryde. Den trænger igennem alt og er ens i stuen og på f.eks. 30 etage i et højhus. Ja, selv en blyplade under sengen stopper ikke strålingen. Det lyder, for mig, helt utroligt, men jeg har truffet flere, som har prøvet det uden held.

I 1929 var der i Tyskland en mand - forsker og friherre von Pohl. Han interesserede sig for jordstråling og begyndte at undersøge byens boliger, fordi han havde en mistanke om, at den gav folk sygdomme.

Byen havde ca. 2.600 indbyggere, og indenfor de sidste 10 år havde 54 af dem fået konstateret kræft. Von Pohl undersøgte nu beboernes senge og optegnede strålingen. Fra det stedlige sygehus fik han en fortegnelse over, hvor de 54 personer, som havde fået kræft indenfor de 10 år, havde boet. Hans overraskelse var stor. Strålingen i sengene, på de 54 adresser, passede fint med opmålingerne - alle sovsteder var slemt ramt. Von Pohl konkluderede på dette grundlag, at ingen fik kræft, medmindre de havde sovet i længere tid på et sted, hvor der var jordstråling.

Ja, selv for 70 år siden mente autoriteterne, at de var så "kloge", så den slags naturskabte egenskaber ville man ikke tro på - eller blot undersøge nærmere. Nej, så hellere bruge hånlatteren og gøre grin med von Pohl's undersøgelse.

Det er nøjagtig lige sådan den dag i dag her i Danmark. Millionerne strømmer jo hele tiden ind til Kræftens Bekæmpelse. Pengestrømmen ville falde drastisk, hvis man på en ganske simpel måde kunne fjerne *én* af de årsager, som giver folk kræft. Men det er for simpelt - og slet ikke lægeligt.

Jeg har selv gjort tankevækkende opdagelser (derom senere), som bekræfter, hvad von Pohl opdagede om kræft. To andre personer, som jeg har mødt, har også beskæftiget sig med emnet og har fået bekræftet, at det passer *hver* gang.

En del år senere var der en anden person i Tyskland, som udførte en undersøgelse i lighed med von Pohl's. Han kom til samme resultat, men ham ville man heller ikke høre på. Der skulle gå ca. 50 år, før tyskerne fik øjnene op for den skadelige stråling. I dag er de betydeligt længere fremme end vore autoriteter, som stadig ikke tør/kan se ud over deres egen næsetip. Der er dog den store trøst ved situationen, at vore autoriteter ikke kan tillade sig at le hånligt af jordstråling, for så siger de faktisk, at tyskerne er dumme.

Hvad de to tyskere, og vore forfædre, har brugt til at finde strålingen med, ved jeg ikke. Det er ikke utænkeligt, at de har brugt pilekvisten, for den har de nok altid let kunne skaffe. Jeg husker, fra jeg var en stor dreng sidst i trediveerne, at det var en hel dille med at finde vand med en pilekvist - alle skulle prøve, og det blev diskuteret meget. Pilekvisten skulle være som et stort V og helst friskskåret. Man holdt så med en hånd på hver side af enderne. Det var fantastisk at se, når en person, som havde evnen til at søge, kom hen over en vandåre. Han kunne stritte nok så meget imod, men spidsen gik ned mod jorden, og det så kraftigt, at barken i hænderne sprang af. Det viser tydeligt, at der var en energi, som spillede med, for man kan ikke med de bare næver klemme barken af enden på en gren.

I 1950-erne var der en dansker, som også fik interesse for strålingen fra jorden. Det var den berømte vandspecialist Carl Knudsen i Helsingør. Den 4. august 1960 var der i ugebladet Ude og Hjemme en artikel om ham.

Han var fantastisk til at finde vandårer, og dermed vise hvor man skulle grave en brønd. Han kunne også nøjagtigt sige, hvor dybt der skulle graves, for at vandet kom.

I bladet siger han, at han mener at have løst gigtens gåde. Energiene fra jorden hjalp ham jo til at finde vand - kunne det være dem, som skadede folks helbred?

Knudsen fremstillede en kasse "med noget indeni" - noget han ikke ville oplyse, hvad var. I første omgang fik familie og venner sådan en kasse for at prøve den. Overraskende nok for dem, som havde ledeligt, for den forsvandt hurtigt.

Her burde forskerne igen have sat ind og foretaget en omfattende undersøgelse, men det går deres ære for nær. Sådan en almindelig borger skal ikke komme med en sådan simpel løsning på et problem, de ikke selv kan klare.

I dag er jeg i næsten nøjagtig samme situation, som Knudsen var i for 50 år siden. I 1985 begyndte jeg, af sørgelige omstændigheder, at interessere mig for farlig jordstråling. Det er resulteret i, at jeg i dag på en let og enkel måde kan hjælpe folk til et bedre helbred - eller til at beskytte det nuværende.

Jeg fremstiller noget, jeg kalder en EFFEKT. Sådan en kan normalt afskærme en hel bolig. Indholdet er ikke nogen hemmelighed. Det er ca. 5 meter kobbertråd, som er snoet på en speciel og nøjagtig måde. Kobberet er bygget ind i et flat plastetui på 17x17x2,5 cm. EFFEKT'en skal blot hænges på et søm indendørs på sydvæggen, så fører den al strålingen udenom hele boligen, som om der sad en kæmpe paraply på væggen.

Sig ikke, at jordstråling er noget pjat. For hvorfor bliver folk raske indenfor 2-3 uger efter at boligen er blevet afskærmet? Jeg har nu hjulpet mange hundrede mennesker til en bedre tilværelse - også selv om nogle af dem har været totalt afvisende overfor eksistensen af jordstråling. Så den der med "at tro på det" duer heller ikke.

En sådan person kan f.eks. være en mand, som vi kalder Christian - han mente, at jordstråling var det rene pjat. Hans ekskones veninde havde jeg tidligere hjulpet. Det var hendes 14-årige datter, som havde det dårligt. Hun var rask efter 10 dage. Christian havde været til læge flere gange, men lægen kunne ikke finde ud af noget, så derfor skulle Christian til undersøgelse på sygehuset om 4 dage.

Ekskonen overtalte ham til at kontakte mig (vi bor i samme gade), så jeg gik derhen for at undersøge sengen uden at vide, hvad der var galt med Christian. Da jeg var færdig, sagde jeg, at hvis han sov meget på ryggen, var han nødt til at have problemer med venstre skulder. Det var netop den, som var dårlig. Jeg afskærmede lejligheden, og 4 dage senere, lidt før Christian skulle møde på sygehuset, ringede han, og sagde, at han ikke kom, for nu fejlede han ikke noget - tænk, efter kun 4 dage.

Et andet interessant eksempel fra min begyndelse er en daværende arbejdskollega - en dame på 33 år. Vi kan kalde hende Ingrid. Hendes blodomløb i benene var meget dårligt. Hun var blevet opereret 4 gange for åreknuder og skulle snart indlægges igen. Det var så galt, at hun kun kunne gå et lille stykke og næsten slet ikke cykle.

Det viste sig, at i den seng, hun havde sovet i de seneste 10 år, var der en Hartmann-åre på langs ned midt gennem sengen og en på tværs over benene.

I løbet af 2-3 uger var blodomløbet helt normalt, og hun kunne både gå og cykle.

Nu blev hun indkaldt til sygehuset, og blodomløbet blev målt. Lægen ville ikke tro på sit apparat - det måtte være defekt? To andre læger var inde og se på forholdene. De måtte konstatere at apparatet ikke fejlede noget. Så spørger lægen hende, hvorfra hun har fået de ben? Det er da mine egne, svarer hun, men en jeg kender, har opsat en lille ting i min lejlighed, og nu er mine ben blevet raske. Lægen sagde nu vredt en hel del om overtro og alternativt, og sendte hende hjem.

Nogle uger senere blev hun indkaldt igen. Lægen målte igen og fik samme resultat som sidst. Han siger derefter, at de lige så godt kan aftale tid for indoperering af plastårer, for ifølge journalen er det tid for operation, og du skal regne med, at du måske skal gå med stok resten af dit liv.

Nu blev Ingrid vred og sagde, at når de erklærede, at blodomløbet i benene var i orden, skulle de da ikke begynde at skære hende til invalid. Lægen virkede vred og sendte hende hjem. Siden den dag har Ingrid ikke hørt noget fra sygehuset. Blodomløbet er da også stadig fint.

Kan jeg ikke tillade mig, på mine medmenneskers og egne vegne, at blive arrig, ja direkte vred? Tænk engang, hvor mange mennesker har lægerne ikke skåret i - og måske skåret til invalider gennem alle årene siden - det er vanvittigt. Havde den læge været virkelig fornuftig og levet op til sit lægeløfte, havde han sagt til sig selv - "hvordan kan det lade sig gøre, at de ben har fået fuldt blodomløb? Det må vi undersøge, så vi bedre kan hjælpe fremtidige patienter". Men nej, sådan en "kvaksalver" som jeg skal ikke begynde at gøre folk raske og tage arbejdet fra lægerne, så må patienterne hellere lide.

Nu skal jeg skynde mig at sige, at alle læger ikke er ens. Jeg har truffet to læger, som er helt overbeviste om, at jordstråling skader helbredet, men siger de det højt, bliver de trynet af deres autoriteter. (Den ene læges hus har jeg også afskærmet).

Efter min erfaring er det eneste jordstrålingen gør, at genere og ødelægge blodomløbet, der hvor strålingen rammer - men det er jo også rigeligt.

Denne svage stråling fra jorden påvirker kroppen, når vi opholder os i længere tid over den. Sengen er normalt det sted, hvor vi opholder os i flest timer. Når man så sover på samme sted nat efter nat, påvirker strålingen blodårerne, der hvor den rammer. Om dagen bevæger vi os normalt omkring, og årerne åbner sig igen. Men med tiden åbner de sig mindre og mindre og spærrer for det naturlige blodomløb i området.

Jeg tror ikke meget på det, at folk har fået konstateret åreforkalkning. De har da dårligt blodomløb, men det er da forbavsende, at "åreforkalkningen" ofte forsvinder hurtigt, når de bliver befriet for strålingen.

Vi mennesker er tilsyneladende ens opbygget - med hjerte, lever, nyrer og så videre, men vi er meget forskellige på mange områder. Nogle kan tåle noget, som andre ikke kan. Nogle er bedre til at optage de nødvendige mineraler og vitaminer, end andre er. Nogle bliver f.eks. forkølet, hver gang de møder en virus, medens andre næsten aldrig bliver forkølet. Nogle kan tåle at ryge, fra de er 17 år, og til de dør som 90-årige. Andre kan ikke.

Hvad vi spiser betyder meget. Det ved de fleste. Men der er også en stor forskel på, hvad vore kroppe optager og dermed får ud af den samme kost. Kroppenes mange små depoter af vigtige stoffer fungerer ikke ens. Nogle af disse depoter/kirtler er måske beskadiget, af noget vi har indåndet eller af tidligere medicinforbrug og af andre stoffer, vi har indtaget uden at ane, at det beskadiger immunforsvaret.

Vor krop er fantastisk stærk og retter sig op, selvom vi mishandler den. Men vi kan mishandle den så meget, at den ikke kan klare det - vi får skavanker - bliver syge.

Alle er klar over, at et godt immunforsvar er nødvendigt for at være rask. Det er utroligt hvad der gøres og sælges for at bevare eller genoprette immunforsvaret, og meget af det er sikkert godt - men stadig, hvad der hjælper den ene, hjælper måske ikke den anden, som har samme problem.

At mishandle vor krop er også at udsætte den unødigt for jordstråling år efter år. Når blodomløbet efterhånden bliver svagere og svagere på et område af kroppen, kommer der ikke den iltning og næring til området, som er nødvendig. Nu har sygdommene et sted at tage fat, og det gør de stille og roligt, alt efter hvad den givne person er disponeret for.

Det var måske mere korrekt at sige, at strålingen "kan" skade helbredet. Men jeg vil undlade ordet "kan", for det er kun et spørgsmål om tid, hvornår en person begynder at få skavanker. Én person kan være ødelagt efter f.eks. 5 år på en bestemt stråling, medens en anden person er så stærk, at det varer 20 år før denne bliver ramt af samme stråling. Den ene får måske gigt af strålingen, medens den anden f.eks. får et dårligt ben og senere koldbrand. Vi er meget forskellige.

Her har jeg tilladt mig at forbinde kræft og jordstråling. Det ville ikke være reelt ikke at nævne forbindelsen. Tidligere har jeg, i forbindelse med mit arbejde, undgået selv at tale højt om sammenhængen - kun når jeg blev spurgt. Jeg vil så nødig sættes i bås med dem, som prøver at tjene penge på folks ulykke og sygdom. Den slags har der været en del af - også indenfor opmåling og afskærmning mod farlig jordstråling - det er modbydeligt. Skal man hjælpe de ramte, skal det være ærligt og reelt, og ikke for at skabe sig en hurtig formue.

Tandlæge Hovmand i Maribo var vel nok den mand, som gjorde den største indsats i 1980-erne for at få danskerne til at forstå, at jordstråling er skadelig for helbredet. Han var rundt i det meste af landet og holdt foredrag om emnet. Ja, han råbte højt til lægestanden og til Kræftens Bekæmpelse, for at åbne deres øjne, men de forsvarede sig i deres pengetank. Sådant en tandlæge fra Lolland skulle ikke komme og lære dem noget. Dog kunne de ikke lukke munden på Hovmand. Han havde efterhånden kontakter over hele landet, til folk som arbejdede med jordstråling. Jeg havde også lidt kontakt til ham og hans datter Charlotte, som tog meget ud at opmåle boliger og som ofte fik flyttet senge.

Sidst jeg talte med Hovmand, kom vi ind på forbindelsen mellem kræft og jordstråling. Han fortalte, at nu havde han gennem sine kontakter samlet oplysninger om imellem 2.000 og 3.000 opmålte senge, hvor folk enten var døde af kræft eller havde fået konstateret kræft. De havde *alle* ligget på farlig stråling. At tænke sig - alle. Der var dog to unge piger, som havde fået hudkræft, hvor man ikke konstaterede stråling i deres nuværende senge.

Derfor en kraftig henstilling til alle, som har fået kræft - sov aldrig på det sted, hvor du har sovet de seneste år. Uanset hvor skeptisk du er, så følg dette råd. Det er det mindste, du kan gøre for dig selv - og dine kære.

Jordstråling er ikke den eneste årsag til kræft - så enkelt er det ikke. Der er sikkert mange ting, som er kræftfremkaldende. Blandt andet stoffer i vore madvarer, stoffer i luften/hverdagen, stoffer på arbejdet, stress, depression og andet.

Men det ser ud til, at *én* af de ting, som skal til hver gang, er jordstråling - tænk, "en af de ting". Hvis det er rigtigt, vil det sige, at vi kunne udrydde kræft, hvis vi undgik jordstrålingens jævnlige påvirkning.

Det ser ud til, at jeg har endnu en bekræftelse på det. Fra 1985 og årene derefter fik hele min nærmeste familie og nære venner afskærmet deres boliger. Efterhånden bredte det sig til venners venner, og dermed til folk jeg ikke har kontakt med. Men det er meget påfaldende, at i ingen af de hjem, som jeg har kontakt til, har så meget som *én* eneste fået konstateret kræft, efter at deres bolig er blevet afskærmet - altså igennem 14 år.

Tandlæge Hovmand og hans lokale hjælpere eksperimenterede meget med at fjerne strålingen fra boliger. De forsøgte at få systemet med en kobbertråd rundt i soveværelser, eller rundt om huset, til at fungere. De forsøgte med tråd alene og med tilsætning af svagstrøm. Ja, endog med en svag pære til at forbruge strømmen. Lige meget hvad de gjorde, så forsvandt årenettet godtnok, så man ikke kunne måle det, men tråden i nord sendte stråling til den i syd og omvendt. Ligesådan med trådene i øst og vest. Der opstod i stedet det man kalder netstråling - en udjævnet stråling over hele området. Charlotte Hovmand fortalte mig, at beboerne så kunne få andre sygdomme såsom bylder og eksem. De var ikke tilfredse med systemet og blev det aldrig.

Mange andre rundt i landet har også udført det system med trådene omkring et hus men med samme resultat. Der er, eller har været, en del forskellige apparater på markedet, som ofte har været ret dyre, men de fleste, som havde en virkning, jævned også blot strålingen, så man ikke kunne finde årerne. Udjævningen har selvfølgelig også en positiv virkning for en person, som er ramt i sin seng. Nu er strålingen udjævnet, så området på kroppen er ikke slemt ramt mere, og personen føler hurtigt en bedring. Men boligens beboere er nu overalt ramt af den svagere netstråling. Paraplyvirkningen er absolut at foretrække, for så føres al stråling udenom boligen.

Der findes en del tvivlere, som ikke tør tro på jordstrålingens skadelige virkning - og slet ikke, når autoriteterne ikke har accepteret den. Hvis disse tvivlere, eller deres familie, er ramt af stråling, anbefaler jeg dem altid at lave et enkelt og gratis forsøg. Den ramte skal blot sove et andet sted i ca. 3 uger - evt. sove omvendt i den sædvanlige seng. Er det et ægtepar, hvor den ene er ramt, mener den anden ofte, at strålingen er noget pjat. Byt dog seng i en kort tid. Det varer normalt ikke mange dage, før den raske person vil tilbage i sin sædvanlige seng - så gi' dig dog og tving ikke din ægtefælle til at sove i en seng, du ikke selv kan holde ud.

Hvis man prøver at sove på en anden plads, ville det være meget mærkeligt, hvis man kom til at ligge på samme stråling som før. Hvis der er stråling på det nye sted, rammer den sikkert et andet sted på kroppen, og så vil man mærke forskellen.

Det der med at flytte ens soveplads, så man sover på et mindre bestrålet sted, er da udmærket, men placeringen i rummet bliver ofte meget upraktisk, og i mange soverum kan placeringen ikke ændres.

Rigtig mange har gennem årene fået opmålt deres bolig eller blot soverummene. De har ofte givet 500 kroner for det første rum og 200 kroner for det næste. Når opmåleren er kørt, har de stadig strålingen, og sengene står måske på skrå i rummene.

Slår man et søm i væggen og hænger en Effekt op ifølge vejledningen, så kan det være underordnet, hvor og hvor megen stråling man har i boligen, for nu er det hele væk, og man kan møblere, som man ønsker. Derfor er jeg kun sjældent ud at måle op. Jeg er nødt til at skulle have lidt for at køre - de penge kan folk spare.

Der har også været en del eksempler på, at folk går i seng uden hovedpine men står op med hovedpine, eller, det varer en halv til en hel time hver morgen, før de er sig selv og til at tale med. De har altid en stråleåre gennem deres hovedpude. Allerede den første morgen efter at huset er afskærmet, vågner de kvikke og uden hovedpine - i det tilfælde er virkningen omgående.

Det bedste eksempel med hovedpine var en dame, som havde døjet i 20 år. Hun havde søgt læge mange gange og taget en masse piller igennem årene. Første morgen efter afskærmningen havde hun ikke hovedpine, og hun har ikke haft det siden - helt utroligt. Tænk, hun har lidt i 20 år, nogle af de bedste år i hendes liv, bare på grund af en åre under hendes hovedpude.

Jeg har tidligere nævnt, at katte og myrer søger stråling. De vil gerne være på årerne - eller endnu bedre på krydsene. Sådanne steder undgår alle andre dyr.

I et hus, som blev afskærmet, var der meget stærk stråling i to hjørner i stuen - det var kattens yndlingssteder, men nu havde vi fjernet strålingen. Efter et par måneder traf jeg fruene, som fortalte mig, at efter jeg havde været der, ville katten ikke mere være inde i boligen. Den kom kun ind og åd sin mad og gik så ud igen og opholdt sig mest i garagen. Jeg havde jo fjernet dens "dejlige" stråling. Nu var den begyndt at være lidt inde igen, men opholdt sig stadig meget i garagen for at blive "opladet".

Har du en kat i din bolig, kan du være 100% sikker på, at der hvor den helst vil ligge, er der jordstråling.

Det er vist på tide, at jeg fortæller lidt om mig selv, og især, hvordan det hele begyndte og udviklede sig.

Jeg er ikke nogen lært person med nogen særlig uddannelse. Problemer er til for at blive løst, eller sagt på en anden måde. Der er ingen problemer, kun udfordringer som bør løses. Jeg er nok en meget tænkende person, som prøver at se tingene fra alle sider - og forsøger at finde en logisk løsning på emnerne. Det kunne jo være, at en ting kunne klares på en anden måde, end den man plejer - eller har lært, den skal løses på. Den tankegang har ofte givet mig gode resultater indenfor vidt forskellige områder.

I november 1984 døde min hustru af kræft, som startede i et modermærke under den ene fod. Hun havde ligget på det værste sted i huset i kun 5 år, men det anede vi ikke noget om dengang. Når hun kom hjem fra sygehuset, sov hun igen i samme seng, uden at vi anede uråd.

Vi havde to enkeltsenge, som stod ved siden af hinanden. Jeg fjernede hendes seng, og skubbede min lidt ind over det område, hvor hendes havde stået.

Efter et par dage begyndte min venstre skulder at gøre ondt. Da der var gået 6 dage, kunne jeg næsten ikke bevæge armen, og havde meget svært ved at få tøj på. Om aftenen fik jeg tilfældigvis fat i et ugeblad, som havde en artikel om von Pohl's undersøgelser i 1929. Nu væltede tankerne frem. Havde denne mand virkelig ret? Hvis han havde ret, er det jo en forbrydelse mod menneskeheden, at autoriteterne blot afviser fakta? Lever vi virkelig i et lægediktatur? Bliver alle kræftpatienter i virkeligheden holdt for nar? - tankerne var mange.

Da jeg skulle i seng, trak jeg den tilbage til sin tidligere plads. Dagen efter kunne jeg bevæge armen meget bedre, og næste dag var den helt normal - det satte endnu flere tanker i gang.

Forsigtigt spurgte jeg mig frem, om der var nogen, som vidste noget om jordstråling. Langt om længe fik jeg to kontakter, men de vidste ikke stort mere end jeg selv. I juni 1985 fik jeg oplysning om tandlæge Hovmand i Maribo - han var længere fremme og vidste en del.

Vi aftalte, at hans datter Charlotte skulle komme og opmåle mit hus samt min datter og svigersøn's. Medens jeg stod og vaskede op, gik Charlotte inde i stuen og målte. Hun satte malertape på tæppet, der hvor årerne var. Da jeg kom ind og så resultatet, kunne jeg se flest stykker tape på ét sted - her er det altså slemt, spurgte jeg? Svaret var ja. Det er også lige herover, at min kones seng stod, sagde jeg. Ja, sagde Charlotte, det ved jeg. Det kan du da ikke vide noget om, for du har aldrig været på 1. sal eller i huset før. Nej, siger hun, men du sagde i telefonen, at din kone var død af kræft, og at det var gået stærkt. Så kan det kun være over det sted, at hun har ligget.

Jeg var rystet, og forstod nu også, at det var det sted, min skulder havde været inde over i de 6 dage. Jeg svor, for mig selv, at det her ville jeg gøre noget ved - prøve at sætte mig ind i, hvad det virkelig var, vi rørte ved - prøve om man kunne gøre noget for at undgå strålingen - men ikke mindst, prøve at få mine medmennesker til at forstå, at jordstrålingen er direkte livsfarlig. Det sidste er ofte svært, for mange er så pokkers autoritetstro - så meget, at de hellere går og lider, end de tror på mig og mine ligestillede - von Pohl må stadig ikke få ret.

Min svigersøn havde en onkel, som var pensionist - vi kan kalde ham Peter - ham fik vi fat i. Han havde fået en lille ting fra Tyskland. Den bestod af kobbertråde, og skulle kunne afskærme for farlig jordstråling.

Peter prøvede at lave 5 forskellige udgaver, men kun de 2 havde en virkning. Jeg opsatte to stykker i mit hus. Det samme gjorde min datter, min søn og to brødre. Det virkede - vi var glade.

Dengang havde jeg det sådan, at sad jeg på hug mere end et øjeblik, sortnede det for mine øjne, når jeg rejste mig. Men sådan noget kommer med alderen - troede jeg.

Nu viste det sig, at jeg kunne sidde på hug, så længe det skulle være. Den ene af de årer, som havde ramt min hustru, gik på sned hen over mine ben. Den havde altså ødelagt blodomløbet, men nu var det helt normalt igen.

Glæden ved vor afskærmning varede ikke så længe. I januar 1986 konstaterede vi, at afskærmningen var ophørt med at virke. Hvorfor, forstod vi ikke dengang. Fire dage senere virkede den igen - hvorfor?

Jeg fik nu Peter til at fremstille en kobberanordning, som skulle være kraftigere og selvfølgelig virke.

Så købte min søn et større hus - her var strålingen meget slem - så slem, så to af de nye anordninger ikke kunne dække det helt.

Min søn og jeg satte nu spekulatorene i gang - vi havde brug for noget, som var meget kraftigere. Vi mente, at en med ca. 5 meter kobbertråd snoet på en helt bestemt måde ville være sagen. Peter fremstillede et eksemplar, som jeg fik at eksperimentere med.

Det var imponerende og kunne klare hele mit hus, men jeg mente, der var noget, som skulle ændres, hvilket jeg også fik bekræftet et specielt sted. Ændringen blev foretaget, og vi har brugt denne udgave lige siden.

Hvordan Peter kunne sno al den kobbertråd i ét sammenhængende stykke, forstod jeg ikke, men han havde selv fremstillet en maskine til at dreje det hele på.

Som tiden gik, fik min familie og mine venner et eksemplar, og efterhånden bredte det sig til venners venner - det var herligt - de blev raske - fik et naturligt blodomløb og sov godt.

Pludselig en dag var Peter død. Jeg havde netop lige fået nogle eksemplarer. Det var trist, at jeg ikke kunne få flere, så jeg kunne hjælpe mine medmennesker fremover.

Jeg spekulerede længe over, hvordan Peter's maskine var konstrueret, så den kunne dreje al den kobbertråd i et stykke. Pludselig havde jeg ideen - for jeg måtte fortsætte hans arbejde. Nu vi havde opfundet dette lille vidunder, som mange brugere har kaldt den. Den *må* ikke forsvinde ud i glemsele, som det delvis gjorde med von Pohl's undersøgelser og med Carl Knudsen's "kasse".

Den maskine, som jeg selv fremstillede, var meget hård ved mine fingre. Selvom jeg forbedrede den, hjalp det ikke meget. Nu har jeg lavet en ny og forbedret maskine, som ikke ødelægger fingrene.

Nu nåede jeg selv pensionsalderen, og indså, at det ville være alle tiders hobby at have - at hjælpe de mennesker, som vil forstå, at jordstråling er farlig for helbredet.

Anordningen skulle have et navn, og det fik jeg på en utrolig måde. Det skulle være EFFEKT - et glimrende navn, for den er effektiv. Kobberet sad fra begyndelsen på en træplade - det var ikke så pænt, for den skulle ofte sidde synligt lige over et fodpanel. Så kunne børn jo også pille ved trådene, og gøre dem skæve.

Jeg begyndte nu at indbygge kobberet i et nydeligt fladt plastetui, som jeg limer sammen, så ingen kan pille ved indholdet.

Som pensionist må man tjene lidt ved siden af pensionen. Tjener man mere modregnes der i pensionen. Jeg skal ikke leve af at sælge Effekter, så prisen kunne sættes lavt - hvilket jeg gjorde - så lavt, at det ikke skal være prisen, som afholder folk fra at købe en. Selvfølgelig var jeg nødt til at lade mig momsregistrere og til at føre nøje regnskab overfor skattevæsenet.

Om jeg sælger halvtreds stykker om året eller flere hundrede, har ikke nogen større betydning for min økonomi. Men sælger jeg mange, har jeg mere glæde af at hjælpe alle disse mennesker - og forhåbentlig med til at rokke ved det etablerede system, som en dag må opgive modstanden og godkende fakta.

Ja, glæder er der mange af. F.eks. var der en gårdejer, som havde fået en EFFEKT. Ca. 12 dage senere ringede han og spurgte, om jeg ville sende en til hans søn? Så spurgte jeg, om hans havde hjulpet ham? Hjulpet, råbte han. Ja, den har hjulpet - nu kan jeg gå. Han forklarede, at han havde haft meget svært ved at gå, og var derfor klar til at sælge gården. Når han stod ud af traktoren, måtte han hænge i armene og steppe med benene, indtil de kunne bære ham. Nu kunne han gå og ville beholde gården nogle år endnu. Tænk - efter kun 12 dage og for kun 545 kroner.

Jeg har mange førstegangskøbere, som har anbefalet til venner og familie, der har afsat 6 - 8 - 10 - eller 15 stykker.

En bruger, som fik sin egen Effekt for nogle år side, og nu har afsat ca. 15 stykker, kom en dag og skulle have 2 mere. Jeg spurgte selvfølgelig, om hun nu havde afsat 2 mere? Nej, siger hun, de skal hjem og ligge i en skuffe. Ingen ved, hvor længe du lever, og hvor længe man kan få en Effekt. Hun sagde, at hun havde en søn på 15 år og en på 19 år. Når de flytter hjemmefra, skal de have en med hver, så er de beskyttet resten af deres liv. Ja, hun havde ret. Men jeg har dog aldrig tidligere solgt "på forskud".

Der er flere typer af skadelige årer. De to dominerende netværk - eller systemer - er dem som kaldes Hartmann-gitre og Curry-gitre. De er opkaldt efter de to personer, som i sin tid opdagede dem. Begge systemer er overalt på kloden men med forskellige indbyrdes afstande fra sted til sted.

De kan ligge med en afstand helt nede fra 50 cm. og op til flere meter. Jeg har været i et hus, hvor de lå så tæt i et netmønster, at der kun kunne stå en spisestuestol imellem årerne. Men det er ikke normalt.

Hartmann-åreme går i retning nord/syd og øst/vest. De ligger normalt med en kraftig åre og så 3-4 svagere årer - en kraftig osv. i begge retninger. Jeg har set de flotte tegninger, som folk får, når de betaler 500 kr. for opmåling af et værelse. Her har man ikke indtegnet de svagere Hartmann-årer. Sikkert for ikke at forskrække beboeren for meget. Det mener jeg er en kedelig fejl, for hvor de krydser hinanden, og måske en eller to andre årer, vil det ikke være sundt at opholde sig.

Curry-årerne går diagonalt på Hartmann-årerne. Det vil sige, at deres retning er nordøst/sydvest og nordvest/sydøst. Efter min mening og erfaring ligger disse årer tættere sammen end Hartmann-årerne.

Bredden på begge typer årer kan også variere meget, men typisk har de en bredde på 30-40 cm.

Det er usandsynligt, at der skulle kunne findes en bolig her i landet, som slet ikke har nogen årer - alle boliger har et mindre eller større antal af begge slags. Det er så et spørgsmål om hvor mange - hvor de går - og hvor de krydser sig selv og hinanden?

Det kan være galt nok, at et system krydser sig selv i en seng, men det er jo også muligt, at en åre fra det andet system går på samme punkt - eller endnu værre - begge systemer krydser sig selv på samme punkt, så det er ramt af 4 årer. I min tid har jeg kun været ude for to dobbeltsenge, hvor der slet ikke var nogen stråling.

Et andet system, som giver farlig stråling, er vandårer. Heldigvis er der mange boliger, som slet ikke er ramt af vandårer, for de er i sig selv slemme, og det bliver endnu værre, der hvor de krydser andre årer - eller deres kryds. Det min hustru lå på i kun 5 år, var et kryds af Curry-årer, som blev krydset af en vandåre.

Der har været en del mennesker, som for betaling har taget ud og opmåle folks boliger, og de har ikke alle været lige dygtige. De værste af dem, er dem, som kun måler efter vandårer. De kan fritage en hel bolig for stråling og dermed berolige beboerne, som måske i virkeligheden bor i en "rotterede".

Det bedste eksempel, jeg har på det, er netop det hus, jeg lige har nævnt - der hvor årerne lå så tæt, så der kun kunne stå en spisestuestol imellem dem. Det hus var fritaget for stråling af en opmåler, selvom det er noget af det værste, jeg har set.

Et tidligere ægtepar, som havde ejet huset, var døde for tidligt. Derefter overtog noget familie huset. De døde også for unge. Nu var det et yngre ægtepar, som havde overtaget huset for halvandet år siden. Fruen havde allerede fået problemer i maveregionen, og manden vågnede hver morgen med hovedpine.

Det viste sig, at han havde en åre hen gennem hovedpuden, og hun havde 4 årer, som krydsede lige på maven. I det soveværelse kunne dobbeltsengen kun stå på én måde. Det ville være rart, hvis man kunne stoppe de ikke seriøse opmålere, for de er medvirkende til at gøre folk usikre overfor troen på, at strålingen er virkelighed. De medvirker til, at folk tvivler, når de ser, at to opmålere får forskellige resultater i det samme rum. Det var også dette, som skabte folks forvirring, da TV-udsendelsen om emnet sluttede den 23. januar 1986.

Strålingen fra de forskellige årer er kraftigere om natten end om dagen, og den er kraftigere omkring fuldmåne. En hel del mennesker får netop problemer omkring fuldmåne - de sover dårligt eller får ondt. En del af dem mærker ikke problemerne mere, efter at huset er afskærmet, og andre får det ikke nær så slemt.

Meget ler i undergrunden giver også øget stråling. Det meste af Danmark har vel ler i undergrunden, men der er steder, hvor lerlaget er betydeligt tykkere end andre steder. Her syd for byen ligger der det, man kalder en satellitby - en lille landsby, hvor der er bygget en masse parcelhuse. Byen ligger på en høj bakke - sikkert en tyk lerbakke. Rundt i landet kan der være ganske enkelte huse, som er sværere end andre at stoppe for stråling, men i denne by bør man faktisk altid opsætte to Effekter, for at holde strålingen helt væk under alle forhold. Alle disse parcelhuse burde aldrig være bygget på det sted.

Havde det været i Tyskland, var der sikkert ikke blevet givet tilladelse til mere byggeri på stedet. Demede forbyder loven, at man bygger nyt, før grunden er opmålt og godkendt.

Jeg kender en dansker, hvis søn har arbejdet i Tyskland med at bygge huse. Han bekræftede, at det var sådan. Det siges også, at huse med slem stråling er svære at sælge, men om det er lov, at de skal opmåles før salget, ved jeg ikke. Men en ting er sikker, tyskerne har meget mere forståelse for den skadelige stråling, end danskerne har.

Når jeg møder en person, som gør nar af den farlige stråling, og siger, det er overtro og pjat, siger han faktisk, at tyskerne er dumme, når de lovgiver om emnet. Jeg kan kun ryste på hovedet og tænke "stakkels dig", for det er hans eget og familiens helbred han spørger med.

En anden ting, som kan give midlertidig forøget stråling, er en meget fugtig jordoverflade. F.eks. om efteråret, når det regner hver dag, eller når vi får barfrost - så sne og derefter tøvejr. Strålingen bliver ikke normal, før tøvandet kan synke. Det var netop det, som skete i januar 1986, da de første små anordninger ophørte med at virke i 4 dage. Men det forstod jeg ikke den gang.

Fra starten var der også en anden ting, som jeg var opmærksom på. Det var, om der ville ske noget, når jeg totalt fjernede al strålingen i huset. Kunne min krop tåle det? Ville der opstå noget uventet med helbredet? Der er heldigvis ikke sket noget ubehageligt - tværtimod. Jeg er stadig sund og rask og har et godt blodomløb. Jeg sover perfekt hver nat, og den seneste udgave af Effekten, som blev fremstillet i 1986, virker upåklageligt den dag i dag.

Selvfølgelig har jeg gennem årene, og især i starten, foretaget en hel del forsøg og eksperimenter for at løse så mange udfordringer som muligt. Det har givet mig en viden, så jeg bedre kan hjælpe folk, når de ringer fra f.eks. Thisted, Kruså eller Samsø.

Her har jeg faktisk kun talt om at beskytte sig mod strålingen om natten/på sovestedet, men der kan godt være slem stråling om dagen, som kan ødelægge helbredet, hvis man opholder sig på et bestemt sted i længere tid.

Allerede i 1986 havde jeg det første eksempel. Det var en dame, som fast sad ved computeren og førte firmaets faktureringer og regnskab. Hun var jævnlig syg og holdt efterhånden op. Da den nye kontordame havde siddet der i 14 dage, blev også hun syg. Det undrede chefen sig over. Det viste sig, at hendes stol stod nøjagtig på et slemt kryds. Den gamle computer har nok også gjort sit, for gamle computere var ikke uden skadelige virkninger.

For et par måneder siden fik jeg en interessant opgave - at afskærme strålingen i et rådhus på Sjælland. En sådan stor bygning kan de ikke selv afskærme, så jeg måtte køre derop for at se på forholdene.

Tæt på indgangen sad to damer ved hver sit skrivebord. Især en ene var ofte sygemeldt. Nu rokerede kommunen om på kontorerne og personalet, så to andre damer kom til at sidde ved de to skriveborde. De følte sig hurtigt ilde tilpas, og den ene begyndte at være sygemeldt - det var da mærkeligt.

Nu gik det op for hende, at det måske kunne være farlig jordstråling, hvor hun/de sad. De gik ovenpå og spurgte hende, som havde siddet på det værste sted, hvordan hun havde det, efter at hun var flyttet? Hun havde det udmærket og var ikke mere sygemeldt så ofte.

Da jeg gik det efter, viste det sig, at det var slemt ved begge skriveborde, men især ved det ene. Meget tæt på gik ydermere installation af el og andre ledninger i kælderen lige under gulvet.

Jeg opsatte 3 Effekter i kælderen og 3 i stueetagen, så var hele bygningen inkl. 1. sal dækket ind. Jeg har talt med dem senere - de har det udmærket nu.

Man bør også være opmærksom på, at hvis boligen er opvarmet med radiatorer (altså med vand), og de sidder på en væg, som har fladen mod syd eller nord (det er faktisk det samme), så tiltrækker sådanne radiatorer stråling og videresender den op til to meter ind i rummet. (Det sker mærkelig nok aldrig med radiatorer, som har fladen mod øst/vest).

Det er naturligvis helt galt, hvis sengen står tæt på sådan en radiator. Så får man strålingen fra både den, og fra de årer, som krydser sengen. Det er selvfølgelig også galt, hvis ens yndlingsstol står tæt på sådan en radiator.

Jeg har netop et friskt eksempel på det. Det er en mand, som jeg er kommet til at kende. Han var totalt afvisende overfor "det pjat med jordstråling". Han havde noget vrøvl med sin ryg, og når han skulle i seng, måtte han rulle/kravle ud af sin dejlige stol, som han sad/lå i hele aftenen. Stolen stod med siden helt op til en radiator på sydvæggen.

Jeg overtalte ham til at prøve en Effekt i fire uger. Nu springer han op og går i seng, og han har ikke vrøvl med ryggen mere - og endnu et gode - han forklarer andre, at den skadelige jordstråling er virkelighed.

Det med at finde jordstråling i en bolig ser let ud, for dem som kan. Men for de mange, som gerne vil prøve, kan det være en svær opgave, når det skal være rigtigt - og det skal det.

Den metode med de to metaltråde er nok den mest kendte. Det er bare ikke nok at lave sådan to af et par renseribøjler eller svejsetråde. Man skal også kende fremgangsmåden og kunne koncentrere sig.

Det siges, at ca. en tredjedel af alle kan måle, blot de får oplyst, hvordan de skal bære sig ad. En anden tredjedel kan lære det, hvis de øver sig, og den sidste tredjedel kan aldrig lære det, fordi de mangler evnen til at koncentrere sig nok. De er lige gode mennesker af den grund, blot de undlader at måle stråling.

Trådene skal have en længde på ca. 35 cm. og være bøjet i vinkel til at holde på. De holdes blødt i hænderne, så de har let ved at dreje. Enderne holdes en smule under vandret.

Gå nu ganske langsomt i siden af rummet medens du hele tiden tænker koncentreret "er her farlig stråling?" - "er her farlig stråling?" Om du skal have flæskesteg til aften, eller om det er juleaften i morgen, skal du glemme alt om. Du bør nok være ene i rummet for at koncentrere dig helt.

Når pindene slår ud, viser de dig retningen på siden af åren. Sæt et stykke malertape ved dine skonæser i den retning pindene viste. Gå 10-15 cm. længere frem og tænk igen koncentreret, så vil du få udslag for den anden side af samme åre - sæt tape. Sådan fortsætter du og tager derefter den anden side af rummet (opmåle i vinkel). Nu kan du forlænge alle tapestykkerne, så du kan se, hvordan årerne går i hele rummet.

Der er dog det problem, at trådene ikke kan vise mere end en årekant ad gangen. Det kan jo være, at du passerer lige gennem et kryds. Så får du kun udslag for den ene åre. Derfor er det en fordel at måle på de tre sider, hvoraf de to skal være langsiderne.

På årernes retning kan du se om det er Hartmann- eller Curry-årer. Skulle der være en, som ikke rigtigt passer, er det sikkert en vandåre (en vandåre kan selvfølgelig også have retning, som en af de andre).

Men glem blot alt om, hvilke årer det er. Når du koncentreret spørger, "er her farlig stråling?" - får du udslag for dem alle.

Jeg har til tider haft problemer med nogle, som havde modtaget en Effekt. De ringer og siger, at den ikke virker - pindene slår stadig ud. Når de har bekræftet, at den hænger nøjagtig lodret, må jeg bedrøve dem med, at det er deres måling, der er noget galt med. Når de går med pindene, tænker de helt ubevist - "her plejer de at slå ud" - og så slår de ud. De skal gå, som om de aldrig har målt rummet op før, og tænke koncentreret "er her farlig jordstråling?" Normalt ringer telefonen lidt senere - det er rigtigt - alt er i orden.

Det er udmærket at måle sit eget hus og måske enkelte andre boliger, men jeg vil ikke anbefale, at bruge pindene i større stil, for de påvirker i længden en selv. Åbenbart går strålingen gennem begge pinde og mødes inde i ens krop - altså noget i stil med, som et svejseanlæg fungerer.

Tidligt blev jeg opmærksom på pindenes virkning, og ville finde en anden måde. Jeg så Peter brugte pendul og det anbefalede han. Jeg har altid syntes, at pendulering så pjattet ud og mente, at det gav tilfældige resultater. Sådan ser det også ud, for dem som ikke forstår det. Man skal ikke afvise noget, man ikke har nogen forstand på - men det havde jeg selv gjort indtil da. Der er sikkert mange af læserne af dette hæfte, som ryster på hovedet, når de læser ordet "pendulering". Skynd jer at få hovedet i ro, for I forstår ikke, hvad pendulering virkelig er.

I dag er jeg klar over, at der er rigtig mange, som bruger pendul, men de fleste tør ikke tale højt om det. Pendulet bruges til mange ting - at undersøge madvarer med - at undersøge medicinens egenskaber og virkning med - til at udvælge den rigtige ansøger til lærlingestillingen - til at finde rør og ledninger i jorden - til at finde sygdomssteder i kroppen og meget andet.

Når man er uvidende om et emne, er der heldigvis den udvej at gå på biblioteket. Det gjorde jeg. Her lånte jeg bogen "Pendulering", skrevet af Lis Andersen. Hun ved, hvad hun taler om, og det er utroligt, hvad der står i den. Jeg vil varmt anbefale alle, som ønsker at pendulere, og dem som allerede er i gang, men aldrig har sat sig ind i reglerne, at læse denne bog. Den virker noget rodet, så hvis du ønsker at kigge tilbage, når du har læst den, så notér de interessante sidenumre når du læser den første gang.

Da jeg eksperimenterede meget med jordstråling, var pendulet en stor hjælp. Jeg fandt ud af flere ting, som jeg ikke ville have kunnet med pindene - f.eks. det med radiatorerne. Det er så utrolig mange ting, jeg har brugt pendulet til, og resultaterne har været overvældende og korrekte.

Men brug det aldrig som underholdning eller til egen vinding - f.eks. til at udfylde lotto- eller tipskuponer.

Du kan bruge mange ting som pendul - f.eks. en ring eller en tokrone, men de er flade og kan distrahere. Køb en kastepl i en legetøjsforretning. Skru spidsen og halen af. Træk en snor eller tynd kæde, med et par knuder på, gennem hullet - så har du et rundt og godt pendul.

Vil du kontrollere, om du er god til at pendulere, så send en anden person ud i køkkenet. Denne person tager tre underkopper og lægger dem på række med bunden i vejret. Under den ene lægges en mønt, som har lidt størrelse. Nu går du ud og udpeger den underkop, hvor mønten ligger under. Her skal du selvfølgelig tænke koncentreret, "er her en mønt"? Prøv det nogle gange. Kan du vælge rigtigt, kan du pendulere - og du vil opdage, hvor megen koncentration der skal til. God fornøjelse.

Jens Sørensen

Jordstråling ER virkelighed
Udgivet af: Jens Sørensen
Copyright: 1999 Jens Sørensen
ISBN: 87-984148-2-8
Forlaget EFFEKT

Kopiering af indholdet er tilladt til familie, venner og bekendte.

Forlaget EFFEKT
v/Jens Sørensen
Vestensborg Alle 31 st th
4800 Nykøbing F.

Tlf.: 54 85 65 00